

РЕШЕНИЕ

№ 3703

гр. София, 17.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.07.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Влатова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на
прокурора Стойкова, като разгледа дело номер **3732** по описа за **2010** година
докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Комисията за З. на П. е обжалвала решение от 19.03.2010 г. на Софийския
районен съд, Наказателна колегия, 99 състав по НАХ дело № 774/2010 г., с което
е отменено Наказателно постановление № К-8711/07.12.2009 г. на гл. директор
на Главна дирекция „Контрол на пазара” в КЗП, налагащо на „М. Ю.”, на
основание чл. 210 а от Закона за З. на П., имуществена санкция в размер на 1000
лв. за нарушение на чл. 68в и чл. 68г, ал. 4 във връзка с чл. 68е, ал. 2 от ЗЗП.

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр.
2-ро от ЗАНН.

Ответникът „М. Ю.” изразява становище за неоснователност на жалбата.

Прокурорът дава заключение за основателност на жалбата.

Касационната жалба, подадена в срок, е **основателна**.

1. а. Обжалваното решение е постановено в нарушение на закона – отменително
основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 във връзка с ал. 2 от НПК. Неправилни от
материално-правна страна са решаващите изводи на съда за отсъствието на
обективните признаци от състава на нарушението, предмет на НП. Чл. 68в от
ЗЗП установява забрана за нелоялна търговска практика, на която е приравнена и
заблуждаващата търговска практика – чл. 68г, ал. 4 от закона. Понятието за
такава практика по смисъла на чл. 68е, ал. 2 от ЗЗП включва прикриването от

търговеца на съществена информация чрез премълчаване или предоставянето ѝ по неясен начин, която има или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването на търговската практика. Дружеството е привлечено към отговорност за провеждането на рекламна кампания чрез ТВ клип на банков продукт „Заплатна сметка“, в който се обещава гарантирането на 5 % увеличение на заплатите с печалба от 5 % годишна лихва, без да е включен текст, уточняващ, че банковият продукт е само за внесени месечни суми от 300 или над 300 лв. Липсата на посочената информация в текста на клипа е относима към хипотезата на чл. 68е, ал. 2 от ЗЗП, като осъществява и двата елемента от фактическия състав на заблуждаващата търговска практика. Размерът на сумата, чието внасяне е дължимо, в битието си на условие, с което е обвързано възникването на правото да се ползва предлагания продукт, е съществена информация по смисъла на ал. 1 на чл. 68е от ЗЗП. Премълчаването ѝ, противно на заключението на СРС, е възможно да има за резултат вземането на търговско решение. Представената информация обективно би могла да създаде неверни представи у средния потребител относно възможността всяко лице да получи предлаганата услуга, независимо от размера на заплатата, а това убеждение, породено от използваната търговска практика, би могло да го мотивира да се ползва от обещаваните благоприятни имуществени последици от отношенията с банката. Неотносим към характера на търговската практика е правният извод на съда, че вземането на търговско решение е обективно осъществимо чрез сключването на договор, поради което е отречена възможността потребителят да бъде заблуден, респ. да вземе търговско решение. По аргумент от чл. 68б от ЗЗП правната уредба на нелоялните търговски практики има за цел защитата на П. преди, по време и след отправяне на предложение от търговеца за сключването на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги. В този контекст, преценката дали определена практика е заблуждаваща не е обусловена от съществуващата възможност за последващо запознаване от потребителя с всички елементи на предлаганата услуга в процеса на договорните отношения. Ако потребителят притежава познание за изисквания от търговеца размер на трудовото възнаграждение като предпоставка да получи услугата, това би пречило и евентуално негово търговско решение.

б. На оценката на рекламата като заблуждаваща в конкретния случай не влияят и предприетите от банката мерки за запознаване с конкретните условия на продукта посредством други средства. Рекламата чрез ТВ клип е самостоятелна „търговска практика“ по смисъла на § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП, достигаща до максимално широк кръг потребители поради средството за разпространението ѝ. Затова, дори и предоставянето на прикритата съществена информация да е извършено и чрез други способи, те се вземат предвид при използването на средство за комуникация, налагащо ограничение във времето и пространството (чл. 68е, ал. 3 от ЗЗП). Без да се отрича този признак на телевизионната реклама, текстовият обем в ТВ клип, възпроизведен от санкционния орган и безспорен по

делото, не е осуетил възможността за включването на съществената информация относно ограничението в размера на сумата като условие за начисляване на предлагания изгоден за П. висок лихвен процент.

2. Нарушаването на забраната по чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП под формата на рекламна кампания чрез ТВ клип в хипотезата на заблуждаваща търговска практика със съдържанието на понятието по чл. 68е, ал. 2 от ЗЗП е правно-релевантният факт, пораждащ отговорността на „М. Ю.” за неизпълнение на задължение към държавата (чл. 83, ал. 1 от ЗАНН) и основание за налагане на имуществена санкция в пределите, предвидени от чл. 210а от ЗЗП. Съответно и правомощието на наказващия орган да реализира отговорността на юридическото лице е упражнено законосъобразно, а отменящия НП съдебен акт на СРС е постановен при неправилно приложение на материалния закон.

3. Възприемайки заключението на СРС за липсата на допуснати съществени процесуални нарушения в административно-наказателното производство и поради изложените съображения относно материалната законосъобразност на НП, касационната инстанция следва да отмени обжалваното решение и да реши спора по същество с потвърждаването на НП.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл.63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд – С.-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 19.03.2010 г. на Софийския районен съд, Наказателна колегия, 99 състав по НАХ дело № 774/2010 г.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № К-8711/07.12.2009 г. на гл. директор на Главна дирекция „Контрол на пазара” в КЗП, налагащо на „М. Ю.”, на основание чл. 210а от Закона за З. на П., имуществена санкция в размер на 1000 лв. за нарушение на чл. 68в и чл. 68г, ал. 4 във връзка с чл. 68е, ал. 2 от ЗЗП.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: